

การกำจัดสีหมู่อะโซชนิคไครเรกท์ และรีแอคทีฟด้วยอะเดียม โนโโรไฮไครค์

นางสาวนวลจิรา วงศ์ตุมะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (สาขาวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-17-5632-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DECOLORIZATION OF AZO GROUP DIRECT DYES AND REACTIVE DYES
USING SODIUM BOROHYDRIDE

Miss Nuanjira Warottama

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Environmental Science (Inter-Department)
Graduate School
Chulalongkorn University
Academic Year 2004
ISBN 974-17-5632-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำจัดสีหมู่อazoleนิดไดเรกท์ และรีแอคทีฟด้วยโซเดียม
โดย นางสาวนวลจิรา วโรตตมะ
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรพร เชาวกิจเจริญ

บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
..... คณบดีบันทึกวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศักดิ์ยิ่ง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญวิทย์ โนมิตานนท์)

.....
..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรพร เชาวกิจเจริญ)

.....
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ออมร เพชรสุม)

.....
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. เบนรัฐ โอสถาพันธุ์)

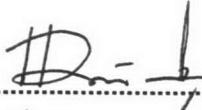
นวัตกรรม : การกำจัดสีหมู่อะโซนิดไดเรกท์ และรีแอคทีฟด้วยโซเดียม
โนโรไไซด์ (DECOLORIZATION OF AZO GROUP DIRECT DYES AND REACTIVE
DYES USING SODIUM BOROHYDRIDE)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ. ดร. เพ็ชรพร เชาวกิจเจริญ, 146 หน้า. ISBN 974-17-5632-1.

งานวิจัยนี้ศึกษาการกำจัดสีไดเรกท์ และรีแอคทีฟหมู่อะโซด้วยโซเดียม โนโรไไซด์ (SBH) โดยสีที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 และ C.I. Reactive Blue 225 การทดลองขั้นแรกใช้น้ำเสียสังเคราะห์ที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร จากนั้นเติมโซเดียม โนโรไไซด์และโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5$) โดยใช้ปริมาณสารเคมีมากเกินพอด้วยการทดลองพบว่าระยะเวลาการเริ่วที่เหมาะสมคือ 10 30 60 20 40 และ 40 นาทีสำหรับสี C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 และ C.I. Reactive Blue 225 ตามลำดับ และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมของสีขึ้นอยู่กับสีคือ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร การทดลองขั้นที่สองทำการปรับพีอีชูเริ่มต้นของสารละลายเป็นพีอีชู 4 8.5 10 และพีอีชูของน้ำเสียปกติ จากนั้นประปริมาณโซเดียม โนโรไไซด์เป็น 3 ถึง 20 เท่าของค่าสตอยชิโอมetrิก ผลการทดลองพบว่าค่าพีอีชูที่เหมาะสมของสีขึ้นอยู่กับสีคือพีอีชูปกติ และปริมาณโซเดียม โนโรไไซด์ที่เหมาะสมคือ 10 10 10 3 5 และ 5 เท่าของค่าสตอยชิโอมetrิกสำหรับสี C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 และ C.I. Reactive Blue 225 ตามลำดับ การทดลองขั้นที่สามทำการหาปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมโดยแบรค่าเป็น 0.5 ถึง 4 เท่าของโซเดียม โนโรไไซด์ที่เหมาะสม โดยงานวิจัยนี้ใช้เกณฑ์ระดับสีที่เหลือในน้ำเป็น 600 เอเดลิเม็ด ไอ ผลการทดลองพบว่าปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมเป็น 2 2 2 4 2 และ 2 เท่าของโซเดียม โนโรไไซด์ที่เหมาะสมตามลำดับ และมีประสิทธิภาพการกำจัดสีในน้ำเสียสังเคราะห์มีค่าเป็นร้อยละ 94 87 98 93 97 และ 96 สำหรับสี C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 และ C.I. Reactive Blue 225 ตามลำดับ

การทดลองกำจัดสีรีแอคทีฟ และสีไดเรกท์ในน้ำเสียจริงทำการทดลองโดยแบรค่าปริมาณสารรีดิวช์เป็น 3 ถึง 50 เท่าของค่าที่ใช้กับน้ำเสียสังเคราะห์ พีอีชูเริ่มต้นเป็นพีอีชูปกติของน้ำเสีย และใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมจากผลการทดลองน้ำเสียสังเคราะห์ ผลการทดลองพบว่าปริมาณสารรีดิวช์ที่เหมาะสมในการกำจัดสีรีแอคทีฟโทอนสีแดง และสีไดเรกท์โทอนสีดำในน้ำเสียจริงมีค่าสูงกว่าน้ำเสียสังเคราะห์ 10 เท่า และเป็น 50 เท่าของน้ำเสียสังเคราะห์ในการกำจัดสีรีแอคทีฟโทอนสีดำ และรีแอคทีฟโทอนสีน้ำเงิน

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4589095020 : MAJOR INTER-DEPARTMENTAL ENVIRONMENTAL SCIENCE

KEY WORD : DECOLORIZATION / DIRECT DYES / REACTIVE DYES / SODIUM

BOROHYDRIDE / AZO GROUP

NUANJIRA WAROTTAMA : DECOLORIZATION OF AZO GROUP DIRECT DYES AND
REACTIVE DYES USING SODIUM BOROHYDRIDE.

THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. PETCHPORN CHAWAKITCHAREON, Ph.D., 146 pp.

ISBN 974-17-5632-1.

This research investigated the decolorization of azo group direct dyes and reactive dyes by using Sodium Borohydride (SBH). This study used C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 and C.I. Reactive Blue 225. For the first experiment, synthetic dye solutions were prepared by varying at concentration of 50, 70, 90, 150 and 200 mg/l. Then added sodium metabisulphite ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5$) and SBH. Both chemicals were in excess. The results indicated that the optimum times of C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 and C.I. Reactive Blue 225 were determined to be 10, 30, 60, 20, 40 and 40 minutes, respectively. The optimum initial concentrations of all dye solutions were at 200 mg/l. The second experiment, the initial pH of dye solutions were adjust to pH 4, normal pH, pH 8.5 and pH 10, then varying SBH doses from 3 to 20 times of its stoichiometric. The results indicated that the optimum pH of all dye solutions were at normal pH and optimal SBH doses of C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 and C.I. Reactive Blue 225 were at 10, 10, 10, 3, 5 and 5 times of its stoichiometric, respectively. The third experiment was to find out the optimum doses of sodium metabisulphite which were varying form 0.5 to 4 times of SBH. The level of residual dyes concentration were set at 600 ADMI during this study. The results indicated that the optimum doses of sodium metabisulphite for C.I. Direct Red 80, C.I. Direct Black 19, C.I. Direct Blue 71, C.I. Reactive Red 198, C.I. Reactive Black 5 and C.I. Reactive Blue 225 were 2, 2, 2, 4, 2 and 2 times of SBH, respectively. In conclusion, the efficiency of decolorization could be respectively identified as 94%, 87%, 98%, 93%, 97% and 96%.

Finally, the decolorization of reactive and direct dyes on actual textile wastewater was also applied by varying the reducing agent from 3 to 50 times of the optimum doses for synthetic wastewater. The experiment was carried out by using the initial pH of dye solutions at normal pH and at the same mixing time used for synthetic wastewater. The results show that the optimum doses used for actual textile wastewater of Reactive Red dyes and Direct Black dye were increased up to 10 times of its dose used for synthetic wastewater. Furthermore, the optimum doses used for Reactive Black dye and Reactive Blue dye were increase up to 50 times of its dose used for synthetic wastewater.

Inter-Departmental Environmental Science

Student's signature

Nuanjira W.

Field of Study Environmental Science

Advisor's signature

Chawakitchareon

Academic year 2004

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เพชรพร เชาวกิจเจริญ ที่กรุณาให้โอกาสในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งยังให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการทำงานวิจัย ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไข และสนับสนุนในด้านต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ประธานกรรมการ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน สำหรับข้อคิดเห็น และคำเสนอแนะ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลกฤษณ์ แสงวนิช ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ และคุณพรพิมล ทิพย์ธารา ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Matrix Assisted Laser Desorption Ionization Time-of-Flight Mass Spectrometry (MALDI-TOF MS) โรงฟอกย้อมที่อนุเคราะห์น้ำเสียเพื่อใช้ในการวิจัย บริษัทคลาเรียนท์เคมิคอล (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทไคสตาร์ไทยจำกัด ที่อนุเคราะห์ตัวอย่างสีเยื่อมเพื่อใช้ในการวิจัย ภาควิชาเคมี ศิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับความอ่อนเพี้ยนอุปกรณ์ สถานที่ และอำนวยความสะดวกในระหว่างการทำวิจัย

งานวิทยานิพนธ์นี้ได้รับเงินทุนอุดหนุน ประจำภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2546 จากบันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุนอุดหนุนการศึกษาจากสมาคมราชภัฏราชธานี สถาบันฯ ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา 2545 และเงินทุน ดร. เพชรพร เชาวกิจเจริญ ผู้วิจัยคร่ำแสบด ความขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ความดีของวิทยานิพนธ์ ขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่ให้ความรัก การสนับสนุน ทั้งด้านกำลังทรัพย์ คำปรึกษาและกำลังใจ ขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ กำลังใจ และสิ่งดีๆ ที่มีให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสิ้น อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในภาควิชาเคมี ศิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศิ่งแวดล้อม ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดีทั้งในขณะศึกษา และดำเนินงานวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูป	๙
สัญลักษณ์และคำย่อ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	๒
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
2.1 กระบวนการฟอกซ้อม	๔
2.1.1 การเตรียมผ้าก่อนการซ้อม	๔
2.1.2 กระบวนการซ้อม	๕
2.1.3 การตกแต่ง	๗
2.2 ลักษณะของน้ำเสียฟอกซ้อม	๗
2.2.1 แหล่งที่มาของน้ำเสียฟอกซ้อม	๘
2.2.2 ลักษณะของน้ำเสียจากโรงฟอกซ้อม	๙
2.2.3 ผลกระทบของน้ำเสียจากโรงฟอกซ้อมที่มีต่อสิ่งแวดล้อม	๙
2.3 สีข้อม	๑๐
2.3.1 การเกิดสี	๑๐
2.3.2 ประเภทของสีข้อม	๑๓
2.3.3 สีข้อมอะโซ	๑๔
2.3.4 สีข้อมไครเรกท์	๑๖
2.3.5 สีข้อมรีแอคทีฟ	๑๖
2.3.6 การเห็นสี	๑๗
2.3.7 การเรียกชื่อสีข้อม	๑๘
2.3.8 หน่วยสีเอ็มไอ	๒๐

	หน้า
2.4 เทคโนโลยีการนำบัคหน้าเสีย	21
2.4.1 วิธีทางเคมี	21
2.4.2 วิธีการทางกายภาพ	23
2.4.3 วิธีทางชีวภาพ	25
2.5 โซเดียม โบโรไฮไดรค์	25
2.5.1 การใช้งาน	26
2.5.2 การผลิตโซเดียม โบโรไฮไดรค์	28
2.5.3 การใช้โซเดียม โบโรไฮไดรค์ในการกำจัดสีข้อม	28
2.5.4 ความเหมาะสมในทางปฏิบัติของการใช้โซเดียม โบโรไฮไดรค์ในกระบวนการกำจัดสี	31
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์	36
3.1.1 เครื่องมือ	36
3.1.2 สารเคมี	36
3.1.3 น้ำเสียที่ใช้ในการทดลอง	40
3.2 พารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง	40
3.3 วิธีการทดลอง	41
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์	46
4.1 ผลการหาระยะเวลาการเกิดปฏิกิริยาตัดขั้นโดยสมบูรณ์ของสีข้อมกับโซเดียม โบโรไฮไดรค์ต่อโซเดียมเมตะไบซัลไฟด์ และความเข้มข้นที่เหมาะสมของสี	46
4.1.1 น้ำเสียสีข้อมที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 50 มิลลิกรัมต่อลิตร	46
4.1.2 น้ำเสียสีข้อมที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 70 มิลลิกรัมต่อลิตร	48
4.1.3 น้ำเสียสีข้อมที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 90 มิลลิกรัมต่อลิตร	51
4.1.4 น้ำเสียสีข้อมที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 150 มิลลิกรัมต่อลิตร	54
4.1.5 น้ำเสียสีข้อมที่ความเข้มข้นเริ่มต้น 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	57
4.2 ผลการหาปริมาณโซเดียม โบโรไฮไดรค์ที่เหมาะสมและค่าพีอ็อชในการกำจัดสี โดยเดินโซเดียม โบโรไฮไดรค์มากเกินพอ	63
4.2.1 ผลการหาปริมาณโซเดียม โบโรไฮไดรค์ที่เหมาะสม	63
4.2.2 ผลการหาค่าพีอ็อชที่เหมาะสม	69

	หน้า
4.3 ผลการหาปริมาณโซเดียมเม tah ไบซัลไฟฟ์ที่เหมาะสม.....	72
4.4 ผลการทดลองกับน้ำเสียจริง.....	79
4.5 ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาเรดักชันด้วยเครื่องแมสสเปกโตรเมทริก	82
4.6 ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากค่าสารเคมีในการรีดิวช์	83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	86
บทที่ 6 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเพิ่มเติม	88
รายการอ้างอิง	89
บรรณานุกรม	92
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก ความปลดปล่อยในการใช้โซเดียม โนบโร ไฮไดรค์.....	96
ภาคผนวก ข สมการและการคำนวณสตอเบชิโอมตริก	99
ภาคผนวก ค ผลการทดลองหาระยะเวลาการเร็ว และความเข้มข้นที่เหมาะสม	101
ภาคผนวก ง ผลการทดลองหาพื้นที่ และปริมาณโซเดียม โนบโร ไฮไดรค์ที่เหมาะสม	108
ภาคผนวก จ หาปริมาณโซเดียมเม tah ไบซัลไฟฟ์ที่เหมาะสม	115
ภาคผนวก ฉ ผลการจำจัดสีข้อมูลในน้ำเสียจริง.....	122
ภาคผนวก ช การคำนวณค่าใช้จ่ายด้านสารเคมีในการจำจัดสี.....	124
ภาคผนวก ซ การวิเคราะห์ด้วยเครื่องแมสสเปกโตรเมทริก.....	127
ภาคผนวก ญ การวิเคราะห์หาซีโซดีด้วยวิธีรีฟลักชปิด แบบไตเตอรชั่น	143
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	146

ศูนย์วิทยทรพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างทางเคมีของเส้นใยบางประเภทของสีข้อมที่ใช้	6
2.2 โครโนฟอร์ของสีข้อม.....	11
2.3 ออกโซโคลอมของสีข้อม	12
2.4 การแบ่งประเภทของสีข้อมตามโครงสร้างทางเคมี	13
2.5 ประเภทสีข้อมแบ่งตามการใช้งาน	15
2.6 ข้อมูลคัลเลอร์อินเด็กซ์	20
3.1 ลักษณะของสีข้อมที่ใช้ในการทดลอง.....	37
3.2 พารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง.....	40
3.3 ปริมาณสารเคมีที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาระยะเวลาและ ความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมของสีข้อม	42
3.4 ปริมาณสารเคมีที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาปริมาณโซเดียม โนบโรไฮไดรค์ และค่าพีเอชที่เหมาะสมในการกำจัดสีข้อม	43
3.5 ปริมาณสารเคมีที่ใช้ในการทดลองเพื่อศึกษาการกำจัดสีข้อมน้ำเสียจริง.....	45
4.1 ประสิทธิภาพในการกำจัดสีจากน้ำเสียสังเคราะห์ที่ความเข้มข้นต่างๆ	62
4.2 เวลากรุณเร็วที่เหมาะสมสำหรับน้ำเสียสังเคราะห์ที่ความเข้มข้นต่างๆ	62
4.3 ประสิทธิภาพการกำจัดสีโดยรวมที่ด้วยโซเดียม โนบโรไฮไดรค์ปริมาณต่างๆ	65
4.4 ประสิทธิภาพการกำจัดสีโดยรวมที่ด้วยโซเดียม โนบโรไฮไดรค์ปริมาณต่างๆ	68
4.5 แสดงประสิทธิภาพการกำจัดสีที่ค่าพีเอชเริ่มต้นของน้ำเสียต่างๆ กัน	69
4.6 ประสิทธิภาพการกำจัดสีด้วยโซเดียมเมตะไบชัลไฟฟ์ที่ปริมาณต่างๆ	75
4.7 สภาพที่เหมาะสมในการกำจัดสีในน้ำเสียสังเคราะห์	77
4.8 สภาพที่เหมาะสมในการกำจัดสีในน้ำเสียจริง	84
4.9 ปริมาณสารเคมีที่เหมาะสมในการกำจัดสีข้อมให้มีค่าสีคงเหลือต่ำกว่า 600 เอกีอีม ไอ	84
4.10 ราคาสารเคมีที่ใช้ในการกำจัดสี	85
4.11 ค่าใช้จ่ายของการใช้สารดูดคิดผิวนิคต่างๆ กำจัดสีในน้ำเสียจริงจากงานวิจัย ของชนิตา เสนรัตน์เปรียบเทียบกับการใช้โซเดียม โนบโรไฮไดรค์	85
ค.1 ระยะเวลาผสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Red 80 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	102
ค.2 ระยะเวลาผสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Black 19 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	103

ตารางที่

หน้า

ค.3 ระยะเวลาพสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Blue 71 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	104
ค.4 ระยะเวลาพสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Red 198 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	105
ค.5 ระยะเวลาพสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Black 5 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	106
ค.6 ระยะเวลาพสม และความเข้มข้นเริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Blue 225 ที่ความเข้มข้น 50 70 90 150 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	107
ง.1 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct Red 80	109
ง.2 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct Black 19 ...	109
ง.3 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct Blue 71	110
ง.4 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Red 198	110
ง.5 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Black 5	111
ง.6 การหาปริมาณโซเดียม โนบโรไไซไดร์คที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Blue 225	111
ง.7 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct red 80	112
ง.8 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct Black 19	112
ง.9 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Direct Blue 71	113
ง.10 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Reactive Red 198	113
ง.11 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Reactive Black 5	114
ง.12 พีอชที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี C.I. Reactive Black 5	114
จ.1 ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Red 80	116
จ.2 ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Black 19	117

ตารางที่	หน้า
๑.๓ ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Direct Blue 71	118
๑.๔ ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Red 198	119
๑.๕ ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Black 5	120
๑.๖ ปริมาณโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดสี	
C.I. Reactive Blue 225	121
๗.๑ ผลการทดลองการกำจัดสีในน้ำเสียจริง.....	123
๗.๑.๑ ปริมาณสารเคมีที่เหมาะสมและค่าใช้จ่ายในการรีดิวช์สีข้อมูลน้ำเสียสังเคราะห์และน้ำเสียจริง	125
๗.๒ ราคาของสารเคมีที่ใช้ในการรีดิวช์	126
๗.๓ ค่าใช้จ่ายต้านสารเคมี	126
๗.๑ โครงสร้างของสี C.I. Direct Red 80 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	129
๗.๒ โครงสร้างของสี C.I. Direct Black 19 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	130
๗.๓ โครงสร้างของสี C.I. Direct Blue 71 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	131
๗.๔ โครงสร้างของสี C.I. Reactive Red 198 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	132
๗.๕ โครงสร้างของสี C.I. Reactive Black 5 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	132
๗.๖ โครงสร้างของสี C.I. Reactive Blue 225 ที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างพันธะอะโซ	132
๗.๗ โครงสร้างของสารอื่นๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	133
๗.๘ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Direct Red 80	139
๗.๙ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Direct Black 19	140
๗.๑๐ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Direct Blue 71	140
๗.๑๑ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Reactive Red 198	141
๗.๑๒ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Reactive Black 5	142
๗.๑๓ มวลโมเลกุลผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการรีดิวช์สี C.I. Reactive Blue 225	142

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 สูตร โครงสร้างอย่างง่ายของโซเดียม โนโวไไฮไครค์	25
2.2 กลไกการรีดิวช์แอลดีไฮค์ด้วยโซเดียม โนโวไไฮไครค์	26
3.1 โครงสร้างเคมีของสีไคลเรกท์ที่ใช้ในการวิจัย	38
3.2 โครงสร้างเคมีของสีรีแอคทีฟที่ใช้ในการวิจัย	39
4.1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีอีช ค่าโออาร์พี และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 50 มิลลิกรัมต่อลิตร	47
4.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าโออาร์พี ค่าสีอีดีเอ็มไอ และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 50 มิลลิกรัมต่อลิตร	49
4.3 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีอีช ค่าโออาร์พี และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 70 มิลลิกรัมต่อลิตร	50
4.4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าโออาร์พี ค่าสีอีดีเอ็มไอ และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 70 มิลลิกรัมต่อลิตร	52
4.5 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีอีช ค่าโออาร์พี และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 90 มิลลิกรัมต่อลิตร	53
4.6 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าโออาร์พี ค่าสีอีดีเอ็มไอ และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 90 มิลลิกรัมต่อลิตร	55
4.7 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีอีช ค่าโออาร์พี และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 150 มิลลิกรัมต่อลิตร	56
4.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าโออาร์พี ค่าสีอีดีเอ็มไอ และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 150 มิลลิกรัมต่อลิตร	58
4.9 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีอีช ค่าโออาร์พี และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	59
4.10 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าโออาร์พี ค่าสีอีดีเอ็มไอ และเวลา ที่ความเข้มข้นสี 200 มิลลิกรัมต่อลิตร	61
4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลา กับ ค่าสีคงเหลือ ในหน่วยเอ็มไอ ของสีไคลเรกท์	64
4.12 ประสิทธิภาพการกำจัดสีไคลเรกท์ด้วยโซเดียม โนโวไไฮไครค์ปริมาณต่าง ๆ	65
4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลา กับ ค่าสีคงเหลือ ในหน่วยเอ็มไอ ของสีรีแอคทีฟ	67
4.14 ประสิทธิภาพการกำจัดสีรีแอคทีฟ ด้วยโซเดียม โนโวไไฮไครค์ปริมาณ ต่าง ๆ	68

รูปที่	หน้า
4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีเอชกับเวลาของสีไคลเรกท์ที่ค่าพีเอชเริ่มต้นต่าง ๆ	70
4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพีเอชกับเวลาของสีรีแอคทีฟที่ค่าพีเอชเริ่มต้นต่าง ๆ	71
4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลา กับค่าสีคงเหลือในหน่วยเอ็มไอ ของสีไคลเรกท์	73
4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลา กับค่าสีคงเหลือในหน่วยเอ็มไอ ของสีรีแอคทีฟ	74
4.19 ประสิทธิภาพการกำจัดสีด้วยโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์ที่ปริมาณต่าง ๆ	76
4.20 สีคงเหลือในน้ำเสียสังเคราะห์ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่ด้วยโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์	
0.5 2 3 และ 4 เท่าของโซเดียม โบโรไฮไดรค์ที่เหมาะสม	78
4.21 ประสิทธิภาพการกำจัดสีในน้ำเสียจริงด้วยโซเดียม โบโรไฮไดรค์	80
4.22 สีคงเหลือในน้ำเสียจริงก่อนและหลังถูกรีดิวชั่ด้วยโซเดียมเมตะไบซัลไฟต์	81
ช.1 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Direct Red 80 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	134
ช.2 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Direct Black 19 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	134
ช.3 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Direct Blue 71 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	135
ช.4 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Reactive Red 198 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	135
ช.5 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Reactive Black 5 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	136
ช.6 แมสสเปกตรัมของสี C.I. Reactive Blue 225 ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	136
ช.7 แมสสเปกตรัมของสี Direct Black ในน้ำเสียจริง ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	137
ช.8 แมสสเปกตรัมของสี Reactive Red ในน้ำเสียจริง ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	137
ช.9 แมสสเปกตรัมของสี Reactive Black ในน้ำเสียจริง ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	138
ช.10 แมสสเปกตรัมของสี Reactive Blue ในน้ำเสียจริง ก่อนและหลังถูกรีดิวชั่	138

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ສัญลักษณ์และคำย่อ

ADMI	= American Dye Manufacturers Institute
APHA	= American Public Health Association
C.I. Direct Red 80	= Colour Index Direct Red 80
C.I. Direct Black 19	= Colour Index Direct Red 80
C.I. Direct Blue 71	= Colour Index Direct Black 5
C.I. Reactive Red 198	= Colour Index Reactive Red 198
C.I. Reactive Black 5	= Colour Index Reactive Black 5
C.I. Reactive Blue 225	= Colour Index Reactive Blue 225
DNB	= 1,3-Dinitrobenzene
DNT	= 2,4-Dinitrotoluene
DNBSA	= 2,4-Dinitrobenzene Sulphonic Acid
DNTSA	= 2,4-Dinitrotoluene-3-Sulphonic Acid
FAS	= Formamidine Sulfinic Acid
GC-MS	= Gas Chromatography Mass Spectrometric
HPLC	= High Performance Liquid Chromatography
HPLC-MS	= High Performance Liquid Chromatography Mass Spectrometric
Na ₂ S ₂ O ₅	= Sodium Metabisulphite
ORP	= Oxidation Reduction Potential
PCB	= Printed Curcuit Bord
SBH	= Sodium Borohydride

**ศูนย์วิทยาศาสตร์พยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**